

32004R0461

2004.3.13.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 77/12

A TANÁCS 461/2004/EK RENDELETE
(2004. március 8.)

az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet, és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló 2026/97/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 384/96/EK rendelettel ⁽¹⁾ (dömpingellenes alaprendelet) és a 2026/97/EK rendelettel ⁽²⁾ (támogatásellenes alaprendelet) a Tanács közös szabályokat fogadott el az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt és támogatott behozatallal szembeni védelemre vonatkozóan (a dömpingellenes alaprendelet és a támogatásellenes alaprendelet a továbbiakban együttesen: alaprendeletek).

(2) Az alaprendeletek a végleges dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések bevezetésére olyan eljárást írnak elő, amely alapján a Tanács a Bizottság javaslatára egyszerű többséggel végleges intézkedéseket hoz.

(3) Az alaprendeletek alkalmazásával kapcsolatos legújabb tapasztalatok fényében, továbbá a kereskedelem védelmére szolgáló eszközök átláthatóságának és hatékonyságának megőrzése céljából, szükséges felülvizsgálni, hogy hogyan működnek együtt a közösségi intézmények a végleges dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések meghozatala során.

(4) A jelenlegi megközelítés szerint a Bizottság javaslatát csak abban az esetben fogadják el, ha a tagállamok egyszerű többséggel a javaslat mellett döntenek. Ennek hatása az,

hogy a tartózkodások gyakorlatilag a Bizottság javaslata ellen való szavazatként számítanak. Ez azt eredményezheti, hogy a Tanács a Bizottság javaslatát a tartózkodások száma miatt nem fogadja el.

(5) A probléma megfelelő kezelése érdekében az alaprendeleteket úgy kell módosítani, hogy a Tanácsban a tagállamok egyszerű többsége legyen szükséges a végleges intézkedések bevezetésére vonatkozó bizottsági javaslat elutasításához. Ezen eljárás alapján az intézkedéseket a Tanács elfogadja, hacsak a Tanács egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt, a javaslatnak a Bizottság által való előterjesztésétől számított egy hónapon belül.

(6) Az ilyen eljárás alkalmazása célszerű a Közösség döntéshozatali eljárásának elősegítése céljából, anélkül, hogy megváltozna a Bizottság és a Tanács szerepe az alaprendeletek alkalmazásában, továbbá anélkül, hogy ez maga után vonná a döntéshozatali eljárások változását a közös kereskedelmi politikában vagy más területeken.

(7) A döntéshozatali eljárásoknak az alaprendeletek alapján keretében következetes alkalmazása érdekében, az alaprendeletek alapján hozott tanácsi határozatokra vonatkozó eljárásokat, amelyek lényegében hasonlítanak a végleges intézkedések bevezetésének eljárására, szintén ki kell igazítani. Ennek megfelelően a fenti megközelítést kell elfogadni a felülvizsgálatokra, az újbóli vizsgálatokra, az intézkedések kijátszására és felfüggesztésére vonatkozó eljárások esetében.

(8) A dömpingellenes alaprendelet kötelező határidőt állapít meg a dömpingellenes alaprendelet 5. cikkének (9) bekezdése alapján megindított vizsgálati eljárások befejezésére vonatkozóan, míg a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2), (3) és (4) cikke alapján kezdeményezett felülvizsgálatokra, és a dömpingellenes alaprendelet 12. cikke szerinti újbóli vizsgálatokra csak indikatív határidő vonatkozik.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb az 1972/2002/EK rendelettel (HL L 305., 2002.11.7., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb az 1973/2002/EK rendelettel (HL L 305., 2002.11.7., 4. o.) módosított rendelet.

- (9) A dömpingellenes intézkedések a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat eredményétől függően maradnak hatályban. Következésképpen az említett cikk szerinti, szokatlanul hosszú újbóli vizsgálatok alááshatják a jogbiztonságot, és kedvezőtlen hatással lehetnek az érdekelt felekre. Ehhez hasonló kedvezőtlen hatásokkal járhat a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (3) és (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatokkal kapcsolatos, túlságosan hosszú vizsgálat, és a 12. cikk szerinti újbóli vizsgálat.
- (10) Éppen ezért szükséges kötelező határidők bevezetése a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatok, továbbá a 12. cikk szerinti újbóli vizsgálatok esetében.
- (11) A különféle típusú felülvizsgálatok lehetséges szempontjaik és összetettségük mértéke alapján is eltérőek lehetnek. A vizsgálatok megfelelő befejezési határidejének kitűzésekor ezeket a különbségeket is számba kell venni.
- (12) A dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatok – bizonyos körülmények között – ugyanolyan összetettek lehetnek, mint az 5. cikk (9) bekezdése szerinti új eljárások, például a vizsgálatok szempontjai vagy az érintett érdekelt felek száma tekintetében. Következésképpen, míg ezeket a felülvizsgálatokat rendszerint a 12 hónapos indikatív határidőn belül kell befejezni, a kötelező befejezési határidőnek ugyanolyan hosszúnak – de nem hosszabbnak – kell lennie, mint az új eljárások befejezésére kitűzött 15 hónapos időtartamnak.
- (13) A dömpingellenes rendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatok és a 12. cikk szerinti újbóli vizsgálatok kevésbé összetettek, mint a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatok. Ennek megfelelően, az ilyen felülvizsgálatok befejezésének határideje rövidebb lehet. A 11. cikk (4) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárások esetében, a befejezés határidejét kilenc hónapban kell megállapítani. Ez a határidő összhangban van a dömpingellenes rendelet 14. cikkének (5) bekezdése alapján a behozatal nyilvántartásba vételére vonatkozóan megengedett leghosszabb időtartammal. Mivel a behozatal nyilvántartásba vétele a 11. cikk (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat befejezésétől függ, az ilyen felülvizsgálat befejezésének határideje nem lehet hosszabb annál az időtartamnál, amely alatt a felülvizsgálat által érintett behozatalt nyilvántartásba lehet venni.
- (14) Amíg a dömpingellenes alaprendelet 12. cikke szerinti újbóli vizsgálatokat rendszerint a hatályos hathónapos indikatív határidőn belül kell befejezni, a kötelező határidő kilenc hónapban való megállapítása megfelelőnek tűnik, mivel a vizsgálat befejezéséhez hosszabb időtartamra lehet szükség, amennyiben a felülvizsgált rendes értékeket kell figyelembe venni. Továbbá arra a behozatalra, amelyre a 12. cikk alapján nyilvántartásba vételi kötelezettség vonatkozik – ugyanúgy mint az a behozatal, amelyre a 11. cikk (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat vonatkozik –, a 14. cikk (5) bekezdése alapján is nyilvántartásba vételi kötelezettség vonatkozik. Következésképpen a 12. cikk szerinti újbóli vizsgálatokra is ugyanazt a leghosszabb, kilenc hónapos határidőt kell alkalmazni, mint a nyilvántartásba vételre.
- (15) A (8)–(14) preambulumbekendés – értelemszerűen – alkalmazandó a támogatásellenes alaprendelet 18., 19., és 20. cikke szerinti felülvizsgálatokra.
- (16) Tekintetbe véve az új határidők teljesítése miatt keletkező munkaerő-szükségletet, célszerű előírni a felülvizsgálati eljárások esetében a határidők fokozatos bevezetését. A fokozatos bevezetés elősegíti a szükséges erőforrások időben történő rendelkezésre állását.
- (17) A tanácsadó bizottság keretében a tagállamoknak nyújtott információ gyakran technikai jellegű, továbbá bonyolult gazdasági és jogi elemzést igényel. Hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére ennek az információnak a mérlegelésére, az információt a tanácsadó bizottság elnöke által kitűzött ülésnap előtt legkésőbb tíz nappal meg kell küldeni a tagállamoknak.
- (18) A dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése – többek között – úgy rendelkezik, hogy amennyiben a kötelezettségvállalását bármelyik fél visszavonja, a 9. cikknek megfelelően végleges vámot kell kivetni azon tények alapján, amelyek a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálattal összefüggésben kerültek megállapításra. Ez a rendelkezés időigényes kettős eljárást eredményez, amely a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásáról szóló bizottsági határozatból, és a vám újbóli kivetéséről szóló tanácsi rendeletből áll. Figyelembe véve azt, hogy ez a rendelkezés nem enged mérlegelési lehetőséget a Tanácsnak a kötelezettségvállalás megszegését vagy visszavonását követően kivetendő vám bevezetésére, vagy annak mértékére vonatkozóan, megfelelőnek tűnik a 8. cikk (1), (5) és (9) bekezdése rendelkezéseinek módosítása, azért, hogy egyértelművé tegyék a Bizottság illetékességét, továbbá hogy egyetlen jogi aktussal lehessen visszavonni a kötelezettségvállalást és visszaállítani a vámot. Szintén szükséges annak biztosítása, hogy a visszavonási eljárás rendszerint hat hónapos határidőn belül, de legfeljebb kilenc hónapon belül befejeződjék, így biztosítva a hatályban lévő intézkedés megfelelő végrehajtását.
- (19) A (18) preambulumbekendést értelemszerűen kell alkalmazni a támogatásellenes alaprendelet 13. cikke szerinti kötelezettségvállalásokra.

- (20) A dömpingellenes alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint az említett cikk szerinti újbóli vizsgálatot a közösségi iparág által benyújtott bizonyítékok alapján indítják meg. Egyéb érdekelt feleknek hasonló érdekei fűződhetnek az ilyen újbóli vizsgálatokhoz, amelyeknek célja az, hogy kiigazítsák a vámnak az exportőr által történő átvállalásának hatásait. Az említett cikket ezért módosítani szükséges, hogy kiterjesszék az átvett vámok miatti vizsgálatok indításának lehetőségét az egyéb érdekelt felekre. Annak megállapítására, hogy valóban fennáll-e a vámok átvállalása, az ármozgások fogalmába be kell vonni az exportárak csökkenését is, amely az egyik olyan lehetséges tényező, amely – az árszintnek a közösségi piacon való csökkentésével – az intézkedés helyreigazító hatását alássa.
- (21) A (20) preambulumbekendést értelemszerűen kell alkalmazni a támogatásellenes alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdésére.
- (22) Továbbá egyértelművé kell tenni, hogy a dömpingellenes alaprendelet 12. cikkének (2) bekezdése alapján indított újbóli vizsgálatot követően kivetett dömpingellenes vám növekedését arra a legmagasabb összegre kell korlátozni, amelyet vélhetően átvállalhattak volna, és amely az említett újbóli vizsgálatot megelőzően a hatályos vám összege.
- (23) Mivel a dömpingellenes alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése nem nevezi meg kifejezetten azokat a feleket, amelyek jogosultak a kijátszás ellenes vizsgálat megindításának kérelmére, kívánatos egyértelműen meghatározni, mely felek rendelkeznek ezzel a joggal.
- (24) A korábbi tapasztalatok szerint szintén kívánatos egyértelműen meghatározni, mely gyakorlat képezi a hatályos intézkedések kijátszását. Az intézkedések kijátszása a Közösségen belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni azt, hogy a jelenlegi dömpingellenes alaprendelet alapján már meglévő lehetőség, mely szerint az importőröket mentesíthetik a kiterjesztett vámok alól, az exportőrök esetében is megengedhető, amikor a vámokat kiterjesztik a Közösségen kívül történő kijátszás kezelésére.
- (25) Az intézkedések megfelelő végrehajtása érdekében célszerű a dömpingellenes alaprendelet 19. cikke (6) bekezdésének szövegét módosítani a vizsgálat folyamán összegyűjtött információ tekintetében, azért, hogy az az ugyanazon eljárás keretében további vizsgálat megkezdésére is felhasználható legyen.
- (26) A fenti (23) és (25) preambulumbekendést értelemszerűen kell alkalmazni a támogatásellenes alaprendelet 23. cikkére és 29. cikkének (6) bekezdésére.
- (27) Az intézkedések jobb végrehajtása érdekében szükséges előírni a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkét kiegészítő újabb bekezdésben annak lehetőségét, hogy a Bizottság olyan információt kérhessen a tagállamoktól – az

alaprendeletek titoktartási szabályaira is figyelemmel –, amely az árra vonatkozó kötelezettségvállalással és a hatályos intézkedések hatékonyságának ellenőrzésével kapcsolatban használható fel. A támogatásellenes alaprendelet 24. cikkét kiegészítő új bekezdésben hasonló rendelkezést szükséges bevezetni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 384/96/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság elfogadhatja az exportőr megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az árait felülvizsgálja vagy a dömpingáron történő kivített leállítja; a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően megállapítja, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik. Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámok, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára. Az ilyen kötelezettségvállalások alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a dömpingkülönbséget megszüntetéséhez szükséges, de a dömpingkülönbsétnél kisebb abban az esetben, ha az ilyen növekedés a közösségi iparágat ért kár elhárításához elegendő.”;

2. A 8. cikk (9) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármelyik részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását – konzultációt követően – szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 7. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve, ha a kötelezettségvállalást ő maga vonta vissza.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az azt követő vizsgálat, amely azt vizsgálja, valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónavnál tovább kellő megalapozott kérelem esetén. A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.”;

3. A 9. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbötetet, de a különbötetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi iparágat ért kár elhárításához.”;

4. A 11. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül le kell zárni. A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni. Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság a fenti határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal az intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik az e cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve
- változatlanul maradnak az e cikk (3) és (4) cikke szerinti vizsgálat során.

Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatály veszteséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.”;

5. A 12. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a közösségi iparág vagy egy másik érdekelt fél – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt terjeszt elő arról, hogy – az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően – az exportárak csökkentek, vagy a Közösségben az importált termék viszonylatadói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott, a vizsgálatot – konzultációt követően – újra meg lehet indítani annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – a fent megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.”;

6. A 12. cikk (2) bekezdése utolsó mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönböteteket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani.”;

7. A 12. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Tanács – konzultációt követően – a Bizottság javaslatára és az exportárakra vonatkozó újabb megállapításokkal összhangban módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a Tanács által eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.”;

8. A 12. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot minden esetben az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni.

A Bizottság a fenti határidő lejárta előtt legkésőbb egy hónappal az intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanul maradnak. Az intézkednek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.”;

9. A 13. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék részei behozatalára, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátsszák. Az e rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátsszák. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az (1) bekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódex alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és termelők termékeiket a termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a 13. cikk (2) bekezdése szerinti körülmények között a részeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.”;

10. A 13. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A

vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultáció követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé az import nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.”;

11. A 13. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek a 13. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján adják meg, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.”;

12. A 14. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Közösség érdekében az e rendelet alapján meghozott intézkedések, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozatával kilenc hónapos időszakra felfüggeszthetők. A felfüggesztés újabb, egy évet meg nem haladó időre meghosszabbítható, ha a Tanács a Bizottság javaslatára így határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoznak, hogy a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető, és ha a Közösség érintett iparága lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt, konzultációt követően az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.”;

13. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a bizottság eseti alapon kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.”;

14. A 15. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bizottság ülését a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.”;

15. A 19. cikk (6) bekezdésnek helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték. Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.”

2. cikk

A 2026/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha sor került a támogatás és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság elfogadhatja a megfelelő önkéntes kötelezettségvállalást, amely alapján:

a) a származási ország és/vagy exportáló ország vállalja a támogatás felszámolását vagy korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedéseket fogantatosít; vagy

b) az exportőr vállalja, hogy árait felülvizsgálja vagy a kérdéses területre történő kivitt leállítja mindaddig, amíg az ilyen export kiegyenlíthető támogatást élvez, hogy ennek köszönhetően a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően a Bizottság megállapíthassa, hogy ezzel a támogatás káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámok, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállalás alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges, de a kiegyenlíthető támogatás összegénél kisebb kell legyen abban az esetben, ha az ilyen növekedés a közösségi iparágat ért kár elhárításához elegendő.”;

2. A 13. cikk (9) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármelyik részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását, konzultációt követően, szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 12. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek, vagy a származási és/vagy exportáló országnak lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve, ha a kötelezettségvállalást maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az azt követő vizsgálat, amely azt vizsgálja, valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén. A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.”;

3. A 15. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények a kiegyenlíthető támogatásra és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 31. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által törént benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. Nem kell az intézkedést bevezetni, amennyiben a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket. A kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a megállapított kiegyenlíthető támogatás összegét, de a kiegyenlíthető támogatás teljes összegénél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi iparágat ért kár elhárításához.”;

4. A 19. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a kivetett kiegyenlítő vám összege kisebb, mint a megállapított kiegyenlíthető támogatás összege, időközi felülvizsgálatot lehet indítani, ha a közösségi termelők, vagy az egyéb érdekelt felek – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő bizonyítékot nyújtanak be arra vonatkozóan, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy a Közösségben az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott. Amennyiben a vizsgálat igazolja az állítások helyességét, a kiegyenlítő vámok összegét növelni lehet a károkozás megszüntetéséhez szükséges árnövekedés elérése érdekében; mindazonáltal a megnövelt vámszint nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások összegét.

Az időközi felülvizsgálatot a fent megállapított feltételek alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére is meg lehet indítani.”;

5. A 22. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ennek a rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a 18., 19., és a 20. cikkben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A 18. és a 19. cikk alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A 18. és a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot minden

esetben a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül le kell zárni. A 20. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni. Amennyiben a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a 19. cikk szerinti felülvizsgálat, a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot a 18. cikk szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság a fenti határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal az intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a 18. cikk szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a 18. és a 19. cikk szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a 18. cikk szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a 19. cikk szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve
- változatlanul maradnak a 19. és a 20. cikk szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.”;

6. A 23. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendelet alapján kivetett kiegyenlítő vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék részei behozatalára, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátsszák. Az e rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban kivetett maradék kiegyenlítő vámot nem meghaladó kiegyenlítő vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátsszák. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, továbbá az importált hasonló termék és/vagy annak részei továbbra is támogatásban részesülnek.

Az (1) bekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódex alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átstrukturizálását, amelynek célja, hogy az exportőrök és termelők termékeiket a termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják.”;

7. A 23. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé az import nyilvántartásba vételét a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vétel kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(3) A 24. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek a 23. cikk (1) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra

irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján adják meg, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

Amennyiben a 20. cikkben megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben az mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 19. cikk szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.”;

8. A 24. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Közösség érdekében az e rendelet alapján meghozott intézkedések, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozatával kilenc hónapos időszakra felfüggeszthetők. A felfüggesztés újabb, egy évet meg nem haladó időre meghosszabbítható, ha a Tanács a Bizottság javaslatára így határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoznak, hogy a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető, és ha a Közösség érintett iparága lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt, konzultációt követően az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.”;

9. A 24. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a bizottság eseti alapon kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 11. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információra a 29. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.”;

10. A 25. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bizottság ülést a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.”;

11. A 29. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték. Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az ugyanazon hasonló termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.”

3. cikk

Ezt a rendeletet kell alkalmazni e rendelet hatálybalépését követően valamennyi olyan vizsgálatra, amelyet a 384/96/EK rendelet és a 2026/97/EK alapján indítottak, a következők kivételével:

- a) az e rendelet 1. cikkének 3., 7., 10., 12. és 14. pontja, továbbá 2. cikkének 3., 7., 8. és 10. pontja, amely a függőben lévő vizsgálatokra is alkalmazandó, valamint
- b) az e rendelet 1. cikkének 4. és 8. pontja, továbbá 2. cikkének 5. pontja, amely az e rendelet hatálybalépésétől számított két év múlva alkalmazandó a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (3) és (4) bekezdése, és a 12. cikke, valamint a 2026/97/EK rendelet 19. és 20. cikke alapján indított vizsgálatokra.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. március 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. AHERN
